

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Руславових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісламі» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Голоси про вигляди в новій раді державній.

(X) По незвичайно довгій виборчій кампанії, що тривала 133 дні, вибори до ради державної вже покінчені. Вибори принесли деякі несподіванки, склад неодного сторонництва значно перемінив ся, взагалі вибори носять на собі п'ятно нежданности. А всеж таки не принесли вибори нових формацій. Багато давнього зруйновано, а до парламенту вступають вчасі необчислимі елементи, які можуть стати небезпечними для долі парламентаризму. Взагалі нема певних даних до віщованя про найближшу будуччину. Будуччина нової ради се велика і трудна загадка, якої ніхто не вespіє поки-що відгадати. Вступні переговори проводирів партій не вspіють також прояснити сеї темряви, яка закриває будуччину. Стоїмо отже перед зовсім непевним і неясним положенем і длітого поки-що треба обмежити ся до тих голосів, які тепер виходять з ріжних сторонництв і кидають деяке світло на мрачку будуччину.

Бувший другий віцепрезидент посольської палати др. Жачек, проводир моравських Чехів, висловив ся недавно, що в новій раді треба буде вельми обережно брати ся до діла. З початку певно буде спокій. Але се річ непевна, чи по залагодженю перших формальностей не почне ся обструкція з сего або того боку. Більшости в новій раді довго не буде. Нема що думати ані про віднову давньої правниці, ані про т. зв. роботячу більшість. Сторонництва будуть мусіли від случаю до случаю знайти ся коло певної справи. Католицко-німецькі людовці займуть посереднє становище. Чехи на его думку не будуть спиняти парламентарних розправ, хоч стануть в опозиції до правительства. Спокій в новій раді буде залежний головню від німецьких радикалів.

Вельми песимістично споглядає один з католицко-німецьких людовців на нову раду і думає, що тепер відносини будуть без міри трудніші, як попередю. З обидвох сторін прийшли радикальніші елементи. Досить глянути на спис нововибраних послів, щоб розвіяли ся всякі надії що небудь перевести в таким парламенті. Розуміє ся, що не треба визивати тих радикальних елементів, але й не можна з їх сторони сподівати ся якогось небудь вирозуміння. Чехи не будуть спиняти роботи, але з німецько-радикального боку вибухне обструкція при першій нагоді. Та хочби се не стало ся, зараз з початком не буде роботи, бо всі будуть боїти ся визвати обструкцію. Утворене роботячої більшости, як се дораджує др. Бернрайтер, не поведе ся. Католицко-німецьке сторонництво буде мати ролю посередничу.

Тимчасом близька до правительственных кругів особистість думає, що нема основи до такого песимізму. Виборча боротьба не була тепер така завзята як давніше і суперечности не так дуже заострили ся. Раду державну треба уважати новою і не вносити до всі давних суперечностей, які розділювали народні сторонництва. Багато буде зависіти від тактовного поступованя. Треба багато витревалости, багато такту і доброї волі, але вигляди не є безнадійні. Для осягнення успішного добутку треба сторонництвам подати основи до спільного діланя. Посли повинні тямити, що розвизанє ради державної послідувало в хвилі, коли вже всі способи були вичерпані. Про се буде також згадка в престольній річі, якою має бути відкрита нова рада державна.

Німецькі радикали заходять ся тимчасом на добре, щоби в свої руки взяти провід німецької Gemeinbürgerschaft і надати їй свій напрям. Ostdeutsche Rundschau, орган Вольфа, вказує на те, що лише заходами Шенериянців скріпила ся Німота супроти Славян, мимо того, що «умірковані» і фев-

дальні Німці виключили були Шенериянців з Gemeinbürgerschaft. Се не пошкодило їм нічого, бо они (Шенериянці) вийдуть в значнім числі до парламенту, коли тимчасом невдачі християнско-соціальних і католицко-німецьких людовців є для них наукою держати ся скрайною лівіці. Орган Вольфа називає християнско-соціальне сторонництво найшкідливішим поміж Німцями і грозить католицко-німецьким людовцям, наколиб они поважили ся ще раз станути по стороні автономістів і Славян. Найліпшою порукою побіди Німців в Австрії є по думці Вольфа непохитний радикалізм і засадниче ворогованє з всякою політикою, яка лише троха заносить Римом і католицизмом і викликала небувале в Австрії славянське питанє.

Але недавно відозвав ся і Шенерер, а его голос вважає німецьке дневникарство пробою обезпечити собі заздалегідь провід німецьких радикалів і в тім добачають також вістрє зверненє проти Вольфа, з котрим почне він імовірно нову війну.

Цікавий є погляд одного ліберального дневника, котрий думає, що вибрани тепер німецькі радикали не є вже давними радикалами. Німецькі радикали лучать відому програму з Лінцу (Шенерера) з німецькою державною програмою: отже відокремленє Галичини, економічний розділ від Угорщини, німецький державний язик, а за сям останнім домаганєм стояти муть всі німецькі сторонництва. За тим ідуть інші домаганя, що досить далеко відбігають і не містять ся в інших німецьких програмах. Сей ліберальний дневник запевняє, що міністер-президент вдоволений з вибору тих радикалів. Є се зовсім новий погляд, який не є схожий з его первісною програмою, в котрій числив на підпору уміркованих елементів. Чи сей погляд остойть ся при відомій робочій програмі: адресова розправа, вибір делегації, інвестиційна позичка, закон о рекрутах і т. д., — се покаже ся так само, як і те, що може за

Два ставки.

(Веснина іділлі).

Великий кохінхінський когут у паньскім курнику злопотів крилами і товстим басом засьпівав: ку-ку-рі-ку! Його сильний голос збудив когута на приходстві і сей засьпівав так само басом: ку-ку-рі-ку! Почув се когут у учителя і відповів обом високим тенором, що також не спить. А за сими трьома когутами стали відзивати ся ріжними голосами селянські когуди в цілім селі, так що ку-ку-рі-ку тягло ся з пів милі, з одного кінця села аж на другий. А по тім знов усе затихло.

Ціле село спало.

Була ясна і тепла ніч на весні. Місяць стояв саме над паньскім ставком, приглядав ся собі у воді, як у зеркалі, і від часу до часу заслонював очи хмаркою: поганій ставок, повен жаб! аж не мило дивити ся! Він перейшов понад паньскім огородом і заглянув у громадський ставок: Тут очерети і болото і жаб ще більше. Закутавшять у хмарку, місяць пійшов далі своєю дорогою і аж над лісом за селом знову роз'яснив своє бліде, повне лице.

Річка, що випливала з ліса і, загачена в паньскім огороді, творила паньскій ставок, а загачена в друге на громадській толоці, творила громадський ставок, блиска тепер против місяця сріблом. Небо і повітре стало темно-сіне, тільки ліс чорнів оподалік.

Так у сю місячну, веснину ніч дивні річи заподіяли ся в обох ставках. У паньскім ставку жили польські жаби, бо пан був Поляк, а у громадській ставку жили руські жаби, бо громада була руська.

Спершу громадський ставок дрімав; чи втомил ся руські жаби після денної жары, бо їх ставок лежав як простерта плахта на сонці, чи може ждали на що, — тихо було у ставку, тільки троца і шувар шуміли ледви помітно.

Один лише самець Жабур не спав і не дрімав; виліз на листок водяної ліллі, надув ся і думав важку думу. Там у паньскім ставку о кількасот кроків діяло ся щось незвичайне. Чути було поодинокі голоси жаб, але ціла польська жабяча громада не верещала, як се було в її звичаю і вдачі. Дивуєть ся руський Жабур, що таке стало ся галасливим польським сусідам; він зіскочив із листка у воду і помаленьки річкою підплив під польський ставок.

Виліз на беріг, роздивив ся і зрозумів, у чім діло: паньскій ставок у тім місці, куди ще місяць кидав своє промінє на воду і на беріг, аж кишів від жаб, що збігли ся до купи і очевидно приготувчили ся до великого концерту.

На жабуриню був контертовий поміст. На нього вискочив жваво шляхтич пан Жабчинський і почав промову, звісно, по польськи:

«Куми і кумове! Святкуємо сеї ночі пам'ять нашого поета Адама, що у своїх поезиях геніяльним способом описав не тільки людей і інших звірів, але й нашу жабячу громаду. Хто з вас не знає чудового уступу з «Пана Тадея», посвяченого нашим жабячим концертам! Сей уступ додає нам національної гордості, кожда польська жаба повинна знати його на пам'ять. Описуючи вечірній концерт, наш перший і найславнійший у славянськім світі поет призначив найбільше місця нам, польським жабам. Вечірній або нічний концерт на весні без нашої участі не був би концертом; ми найкрасні на світі сьпіваки, бо не даром наш геній описав нас такими віщими словами:

Na final szmerów muszych i ptaszęcej wrzawy
Odezwały się chórem podwójnym dwa stawy;

високу ціну буде мусів дати міністер-президент за ті хвиливі успіхи.

3 країни нужди і здирства.

З Косівського.

Сімхе Пахт, жид, за котрого я вже по кількох разів в моїх дописках згадую, позичив перед кількома літами Докію Тоніевич з Довгополя бук. 20 зр. на вексель, котрий она темної ночі в якійсь шинку виставила, з тим, що щорічно буде по 4 зр. від тих грошей лихви платити. Першого року подала вона жидови 4 зр. лихви, другого «не було грошей, то стокмилам ся» (згодила ся) «на вівцю у весні» (вівця, а ще така бабина плекана, платить ся часом у весні і 12 зр.), «але вівці дасть біг було» (не мала), то далам 5 зр. лихви. Потому через два роки не було звідки дати лихву, то жид затяг мене (17/11 898) на вексель на 33 зр., а тамтого року подалам му знову 5 зр. лихви.

«Операція» того Сімхе Пахта якимсь чудом перейшла до відомости суду і розправа була в Чернівцях 26/10 с. р. — о лихву. «Сімхе Пахт засуджений лише на обертин (зворот) перебраної лихви і мені присудили, — бо я там на розправі була, — всего довгу жидови подати 9 зр., а не 33 зр.» — каже гуцулка. — На розправі мали гуцулці сказати, «щобис постарала тих 9 зр. і подала жидови, та не забула від него взяти вексіль». Але жид на се не потурав, іно сей час затротестував вексель, платний 18/5 899, яко Restwechselsumme pr. 18 Kr. i k. k. Landes- als Handelsgericht in Czernowitz A. H. Th. II. 10/12 900 Zl. Cw 3459/001 казало тих 18 кор. «binnen 3 Tagen» заплатити з 10 K. 38 с. коштами. Коли відчислити стемплі 2 K. 88 с., то 7 K. 50 с., виходить троха за мною за виповнене друкованого бланкету і Abschrift векеля!

Але не дурно сказано «жидівске не пропаде». Суть на те способи і способики. Син того Simehe Pacht, Abraham Anezel, замешканий в Kirlibaba, скаржить Докію Тоніевич (сей скаржить сю, а другі певне скаржують других з тих, котрим Сімхе Пахт обертав здерті лихвою гроші) о 60 Кор. а то в тій цілі, що присудять тих 60 Кор., тож жиди вийдуть на своє, бо к. к. Handelsgericht присуджує 18 K. а суд в Путилові присудить може 60 Кор. Скарга внесена 19/11 900 ч. Ch 2238/001. Скаргу наводжу дословно: «Kläger Abraham Anezel Pacht in Kirlibaba zu Händen des Chaim Josef Aron in Putilla. Beklagte: Adokia Toniewicz in Dolhopole. Im Herbst 1898 (вексель вітця скаржучого Сімхе Пахта з 17/11 898) erhielt von mir die Beklagte als Darlehen den Betrag pr. 60 Kr. gegen die Bedingungen 10% Zinsen (другий вже жид сміливо іде перед ц. к. суд. пов. в Путилові зі своїми високими процентами) mit der Verpflichtung, solchen Betrag sammt den entfallenden 10% Zinsen binnen Jahresfrist (який милосерний жидок, що ждав і другий рочок!) zurückzahlen. Zum Beweise für diese in den Absätzen enthaltene Umstände werde ich beantragen: die Einvernehmung der Zeugen Iekiw

Kreczun und Isak Pacht («свідчив ся циган своїми дітьми»). Da die Gegnerin den aushaltenden Geldbetrag per 60 Kr. sammt den Zinsen in Güte zu bezahlen sich weiger(t), stelle ich das Begehren, die Beklagte zu verurtheilen und binnen 14 Tagen unter Executionsstrenge den Betrag von 60 Kr. (для шімсти, бо певно множество таких справедливих претенсій до гуцулів тої днини подавав, випустив «Krone» sammt 10% (в друкованих бланкетах ту стоїть 50%, але жид поправив се на 10%) vom Herbst 1898 zu bezahlen, und die Gerichtskosten zu ersetzen». — На се суд в Путилові визначив термін на 5/12 с. р. На терміні не було ні Chaim Josef Aron-а, ні свідків, тільки якийсь брат скаржучого, і судія з якоїсь причини, котру гуцулка не в можности навести, не дав жидівській претенсії-напасти упасти, іно визначив термін на 29/12 900.

Оповіщенє

о предкладаню фасій до податку рентового і податку особисто-доходового на рік 1900.

(Конець).

2) До оплати податку особисто-доходового обовязані всі ті особи фізичні вказані в §. 153. закона, котрих дохід підлягаючий тому податкуви невносить річно 1200 корон з виключенем осіб висказаних в §. 154. закона.

Особи, котрих дохід не вносить над 2000 корон, обовязані до предложеня фасій в цілі вимірюваня податку особисто-доходового лиш в такім разі, наколиби їх до того окремо завізвала власть податкова або предіатель комісії оцінакової.

Особи, котрих дохід вносить висше над 2000 корон, мають предложити згадану фасію, без згляду на те, чи їх до того завізвано чи ні.

3) В який спосіб числить ся дохід і як належить списувати фасію, вказують що-до податку рентового §§. 128—130. і 138. закона і артикули 13—16 і 20 розпорядженя виконавельного до III. части, а що ся тичить податку особисто-доходового §§. 156—171. і 202. закона, як також артикули 32. і 33. зглядно 3—28 приписів виконавельних до IV. части згаданого закона.

Так фасію в цілі вимірюваня податку рентового, як і до вимірюваня податку особисто-доходового, предкладати можна або письменно на приписаних до того друках, або також подавати усно до протоколу у властивих властей податкових. Потрібні друки будуть видавані сторонам інтересованим безплатно.

Дохід з поодиноких жерел визнавати належить в валюті коронової в рубриках до тої цілі призначених.

До підіймуваня повисших фасій покликана є взагалі власть податкова I. настої, в котрої окрузі особа, до оплачуваня податку рентового або особисто-доходового обовязана, постійно мешкає.

Що-до осіб правничих, обовязаних до оплачуваня податку рентового, покликана є до прийнятя дотичної фасії та власть податкова I. настої, в котрої окрузі особа правнича знаходиться.

Віямки від тих приписів що-до податку рентового вказують уступі 2. і 3. §. 132., а що-до податку особисто-доходового уступі 2. і 3. §. 176. закона.

Особи, котрі в часі біжучого року 1901 поселять ся в однім з країв заступлених в радї державній, а посідають дохід підлягаючий податкуви рентовому або податкуви особисто-доходовому обовязані будуть по мысли §§. 145. і 228. закона донести о тім податковій власти в речинці 14-днівім по замешканю і долучити приписану фасію.

То само мають зділати особи, котрі в р. 1901 одержуть побори сталі, если ті вносять висше над 1200 корон.

Особи ті мають доповнити того обовязку найпізнійше в днях 14 по одержаню дотичних поборів.

Хто того обовязку не доповнить, той стає ся винним провини затаєня податкового.

В яких дальших случаях податник, обовязаний до оплати податку рентового або особисто-доходового, допускає ся укороченя податку або затаєня тогож і яким він задля того карам підлягає, то висказують §§. 239. і 243. а також §§. 241. і 244. закона.

Взиває ся податників, котрі хотять зложити протоколярно фасію до вимірюваня на рік 1901 податку рентового, або особисто-доходового аби в власнім інтересі як найскорше все зробили, щоби уникнути пізнійшого натовпу і неупотрібної страти часу.

Се дотичить передовсім фасії податку особисто-доходового. Що-до тих уповажно властей податкові, если би того заходила потреба, визначати податникам відповідні речинці до устного заявленя фасії.

Де отже такі зарядженя будуть видані, зволють інтересовані сторони в своїм власнім інтересі придержувати ся тих заряджень як найточнійше.

Ц. к. краєва Дирекція Скарбу.

3 політичного поля.

В суботу мав австрійський кабінет дуже довгу нараду, яка тревала від 3. год. пополудни до год 8 1/2. вечером. Після півурядового Fremdenblatt-у кабінет нараджував ся межі иньшими справами над речинцем скликаня державної ради. N. fr. Presse довідує ся, що в сім згляді не прийшло до жадного рішеня. Певною річю належить уважати тільки се, що скличуть державну раду — як се ми вже доносили — або з кінцем сего або з початком слідуячого місяця.

В тирольській соймі, як подає N. fr. Presse, вибрано на жаданє Італійців комісію, яка мала застановити ся над квестією признаня полудневному Тирольови с. є замешканий Італійцями части краю, деякої відрубности, і ся комісія зібрала ся в пятницю на перше засіданє. На сім засіданю заявив намісник, що правительство витреває на своїм становиску. До уложеня проекту автономії полудневого Тироля вибрано субкомітет, зложений з 4 членів: Грабмаєра, Катрайна, Вакернеля і Бугнара. Референтом проекту вибрано Катрайна.

Англійська королева Вікторія лежить на смертельнім ложі. Ще підчас Різдяних свят діткнув єї був легкий паралітичний атак, а послідними днями стан здоровля занепає аж до небезпеченства о житє. Причиною наглого занедужаня 83-літної, здорової до тепер старушки-королевої подають послідні неповідженя англійського оружя в полудневій Африці. Напад Бое-рив на Капляндію і гроза загального повстаня африкандерів, коли як-раз Роберте повернув до Англії як триумфатор — зворушили і розстроїли були надзвичайно вікову королеву, а до того ще і причинила ся гризота з причини слабости доньки, цїсареві-вдови Фридерикові, матери цїсаря Вільгельма II. Все те підкопало немічні сили королевої Англії і она борєсь тепер зі смертю на своїм ложі в замку Осборн коло Льовдона.

Румунський президент міністрів Карл в роз-

Jako zakłete w górach kaukazkich jeziora, Milczące przez dzień, grające z wieczora. Jeden staw, co toń jasną i brzeg miał piaseczysty, Modrą piersią jęk wydał cichy, uroczysty; Drugi staw, z dnem błotnistem i gardzielem [mętnym, Odpowiedział mu krzykiem żałośnie namiętnym; W obu stawach piału żab niezliczone hordy, Oba chóry zgodzone w dwa wielkie akordy. Ten fortissimo zabrzmiał, tamten nuci zeicha, Ten zdaje się wyrzekać, tamten tylko wzdycha: Tak dwa stawy gadały do siebie przez pola, Jak grające naprzemian dwie arfy Eola.

Moї куми і кумове! Скільки признаня для нас у сих словах безсмертного поета! Чим для покойних Греків був сам бог Еоль зі своїми інструментами, тим для польського народу є ми, польські жаби! Як кавказькі озера, ми мовчимо за дня, розважаємо свою славу минувшину, згадуємо свою вітчину, в котрій жаби могли переплисти з одного моря в друге; за те вечерами і ночами співачемо про свою недолю: і fortissimo і pianissimo, і ридасемо і зітхаємо. А в нашім співі є нечувана, чисто польська гармонія, наші жабячі ставки складають ся в божескі акорди, показуючи, що одно в нас серце і один ідеал: великий став від моря до моря, себ-то одно велике море, але без солоної води,

в котрім ми гуляли би собі без остраху перед бубьками і иньшими ворогами нашої вітчизни! І ми собі такий став знову заложимо і будемо в нїм горою над усіми иньшими жабами: московськими, українськими і німецькими, горді на свій давній шляхотський рід, на нашу гармовію і організацію суспільної праці, — горді на те, що наш найбільший поет признав нам першенство у вечірних концертах, як найкрасшим польським співачкам, так що мало-що змінивши слова генія ми можемо покласти на всіх своїх нотах девізу:

W stawach sobie nucimy, jak arfy Eolskie: Żadne żaby nie grają tak cudnie, jak polskie!

Бесідник скінчив і по цілім польським ставку розлягли ся нараз грімкі рехканя і кваканя. Почав ся концерт польських жаб на честь Міцкевича, зложений з патріотичних деклямацій, співів, гри на сопілках із троці і з гімнастики жабячих соколів. Соколи вилазили на стрімкий, високий беріг і скакали стрімголов у воду, не розбиваючи собі притім нічого. Крик був такий, що аж до села було чути.

(Конець буде).

мові з одним з редакторів N. fr. Presse заявив, що колиб румунський парламент відкинув його податкові проєкти, так він подав би ся до дімісії. Король не є противний сим проєктам. Демонстрації против реформи податків не є виключеними між народом, але они не спиняє діла. Реформа Карпа не опирає ся на основах реформи Мікеля в Німеччині, але зближає ся до проєкту реформи французского міністра Дофена. Карп заперечив, немов би Румунія наміряла затягнути повязку. Що-до мнимого союзу з Туреччиною і зближення до тридержавного союзу, сказав Карп: Балканський півостров є ще завсїгди небезпечним обсягом і европейські комплікації не є там виключені. З Туреччиною Румунія не заключала жадних союзів і не заключить. Загально відомо, що наша політика зближає ся до політики тридержавного союзу. В справі відносин до Болгарії завважав Карп з усміхом: «Нема страху, що би прийшло до війни межи Румунією а Болгарією. Почекаємо, чи тепер софійське правительство признасть відповідним виточити процес провідникам македонської ліги, в першій радї Сарафовови. Коли се не стало ся, тоді не є виключеним, що відкличемо нашого дипломатичного агента п. Мішу з Софії». В справі румунських жидів сказав Карп, що сю квестію будуть обговорювати в парламенті як загальну, культурну справу, а не спеціально жидівську. Міністер просвіти Аргон випрацював вже закон дотично віроісповідань поза державною релігією. При сїм пригадав Карп, що в р. 1881 він один заявив ся за рівноправністю жидів в Румунії.

В Іспанії дуже небезпечна ситуація, яка грозить вибухом повстання. Мадридський «Согрео» заміщує лист з Навари, в яким говорить ся про недалекий вибух оружної акції. Контрабанда оружя треває безнастанно, а духовники з табора карлістів агітують чинно в цілїм краю. В саях громадских рад переважно познимали портрети короля і зависили натомість хрести. Взагалї в горах говорять вже отверто, що тепер надійшов час великого рішеня.

Новинки.

— **Календар.** Ві второк: гр.-кат. Полїєвкта; рим.-кат. Вінцента. — В середу: гр.-кат. Григорія нис.; рим.-кат. Іюана.

— **Йорданське съвято,** як що року, обходжено в суботу дуже величаво і торжественно, до чого причинила ся хороша погода. О 9. год. рано з катедри св. Юра вирушили процесії до Успенської церкви. В середині нескінченої філії народа поступало духовенство з новим Митрополитом. По торжественній Службі Божій в Успенській церкві відбуло ся о 11. годині водосвяття при керниці на ринку, а відтак процесіональний обхід, в яким ваяли участь все духовенство, церковні братства і корпорації з хоругвами. В поході ступали намісник гр. Пінїньскій, краєвий маршалок гр. Баденї та багато иньших достойників, представителї всіх властей, академічний сенат, офіцарський корпус з ген. Панатовским і т. д. При поході асистувала компанія 30. п. п. з музикою і віддавала в часі богослуженя почетні сальви. На ринку мимо замкненя приступу з улиць панувала неможлива глота, бо кождий з вірних тиесув ся, що би зблизька побачити величаву постать нового Митрополита о. Шептицкого.

— **ВПреосв. Митрополитови о. Шептицкому** склали в пятницю в полудне поклін депутатїй властей, товариств і корпорацій та поодинокі особи. Між иньшими явили ся також заступники 18 народних руских товариств львівских числом до 40 осіб, між якими були три панї від «Клюбу руских жінок». Іменем всіх товариств, заступлених в депутатїй, промовляв до о. Митрополита п. Романчук. Митрополит, подякувавши за привіт і за прибуте так численної репрезентації, сказав більше-менше єї слова: «Церков завсїгди сповняла задачу культурну, а тепер мусить єї сповняти ще в більшій мірі. Я завсїгди був тої гадки, що духовенство повинно сповняти всі горожанські обовязки. І наше духовенство не ухияє ся від них; могу се сказати іменем всего клира, а навіть цілої провинції. А я, перший між съвященниками, могу упевнити, що так само трудити ся буду і давати буду провід духовенству, де тільки буде ходити о добро і культурні та економічні справи нашого народу».

Потім представили ся митрополитови всі члени депутатїй. За сею депутатїєю прийшла по черзі руска гімназія і товариство «Руслан». Дальше надійшли депутатїй Ставропільї і Народного Дому, між якої членами находили ся гг. Марков і «православний» Мончаловскій.

— **Консекрація і інтронїзація** лат. архиепископа кс. Більчевского відбула ся в неділю в латинській катедрі у Львові. Рано о 8. годинї з процесіями відведено архиепископа з митрополічної палати до костела ОО. Домініканів, де він відправив тиху Службу Божу, а звіттам до лат. катедри. При дверох капітульний кустох передав єму ключі від катедри, почім кс. архиепископ війшов до катедри, де розпочала ся єго консекрація, якої довершив краківський єпископ кн. Пузина в товаристві Митрополита о. Шептицкого, лат. єписк. перемисского кс. Пельчара, а в присутности верм. архиепископа Ісаковича, єпископів Вебера, Новака, Чеховича і мітрата о. Білецкого. В катедрі крім численного духовенства були присутні намісник, кр. маршалок, війсковий командант, університетський сенат, рада міска, численні делегації всіх властей та львівских товариств і сотки вірних. По консекрації зложив кс. архиепископ присягу на вірність Папі римскому. Оісля по відсьпіваню «Тебе Бога хвалим» привітав нового архиепископа кс. Заблочкий, на що кс. архиепископ відповів короткою промовою. По гомарїї засїв кс. архиеп. Більчевскій на престолї, почім відчитано папску буллу. Торжество скінчило ся о 12. год. в полудне, а вечером в архиепископській палаті відбув ся галевий обід, в яким взяли участь численні достойники церковні, світські і війскові.

— **Знов Галїчанї!** З нагоди інтронїзації Митрополита Андрея пише «Галїчанї» про нашу газету: Також і «Руслан», котрий єще недавно буквально рив под Андреем Шептицьким, накинув тепер на вовче туловище овечу маску і привітєвує нового митрополита сязневою статією від гіперболїчним заголовком: «Всяческая днесь радости исполнися ся». — Що-до заголовка то він не такий ту же гіперболїчний, коли навіть москвофіли, дї которичні вороги всего, що руске і католицке, сьпївають похвальні гимни на честь нового митрополита. Видко, що високи особисті прикмети митрополита Андрея, єго ціле житє і дїяльність, змогли перемочи навіть затверділу злобу москвофільских ренегатів. А коли справдї є так, то тим дивнїше виглядає ся безлична клевета, якої допустив ся «Галїчанї» супроти нас. Коли хоть дрібка ще є днєвникарської чесности в редакторів «Галїчанїна», нехай они вкажуть нам, де то ми, коли і як виступали проти митрополита Андрея, як виглядало сесе «рїте», яке закидує нам «Галїчанї». Нехай нам вкажуть!.. але ми певні сего, що за таким нашим словом они будуть так само шукати, як за власною чеснотою: обоїх не найдуть! Радше ударили би ся самі в груди та згадали, що то було писано в статях і дописях «Галїчанїна» про «чорное духовенство», про «нашествіє Сзугтов» і т. др. — і покаляли ся, а тоді може їх нинїше підлажене до митрополічного престола стравило би від поганого удаваня і лизувства.

— **Дирекція «Красового Союза кредитового»** упрощає отсим всі товариства кредитові, як такоже всі товариства заробково-господарскі, що є членами «Красового Союза кредитового», аби зводили в як найкоротшій часї предложити свої справозданя з дїяльности за послїдний рік адміністративний, так як без тих справоздань не може «Красвий Союз кредитовий» виладити обороту стоваришень за послїдний рік. — Адреса «Красового Союза кредитового»: Львів, ринок ч. 10, I поверх.

— **Навечеріє Богоявленя.** Съвято Богоявленя се одно з найторжественнїших съвят нашої католицкої Церкви, котре нарід наш всюда съвяточно обходить, а навечеріє сего съвята обходимо з більшим торжеством як навечеріє Рїадва. Мимо сего, що в навечеріє Богоявленя є торжественна відправа церковна, в котрій вся молодїж руского обряду повинна брати участь, аби заправляти ся від молодости до береження свого обряду, то на жаль день сей для всеї молодїжї шкїл середних є днем буденним; молодїж руска не має спроможности брати участі в съвяткованю, а молодїж шкїл промислових товчєсь по саях і вартатах до 7. або 8. год. вочером. Чому се так? Попелец, день задушний, се вільні двї від науки, а чомуж навечеріє Богоявленя не має бути вільним днем? Справу єю порушуємо публично, аби звернути увагу світлїх консисторій на сю аномалію.

— **Відчит проф. Карєєва.** В неділю вечером відбув ся в товаристві «Академічна Громада» у Львові відчит проф. Карєєва про самообразование російської молодїжї. Мимо того, що про відчит не можна було повідомити ширшу публіку задля технічних перепон, явило ся в просторїй сали «Акад. Громади» кількадесят старших Русинів, кільканайцять пань і численні академики. Відчит, який дуже зацікавив зібрану публіку, скінчив ся перед 10. год. в ночи — бурєю оплесків, якими нагороджено прелєгента.

— **Загальні збори філії «Руского товариства педагогїчного»** відбудуть ся дня 1. лютого н. ст. 1901. р. в комнаті ІА. кляси рускої гімназії в Коломиї з отсим порядком днєвним: О 9. год. рано поминальне богослужєнє за бл. п. Да-

мяня Пельвецкого, члена товариства. 1. о год. 10. отворєнє загальних зборів. 2. Відчит: «Який вплив має наука історії на вихованє народне». 3. Дискусія над відчитом. 4. Справозданє видїлу. 5. Вибір контрольной комісії. 6. Вибір нового видїлу. 7. Внесеня членів.

В Коломиї дня 17. січня 1901. р. За видїл філії «Руского товариства педагогїчного». О. Макарушка, голова. В. Порождо, секретар.

— **Архиепископом «in partibus infidelium»** — як зачувати — іменовано лат. єпископа кс. Вебера.

— **Капеляном** лат. архиепископа іменованїй кс. др. Альбін Варшилєвич, сотрудник костела св. Мартина у Львові.

— **Руска мова в Галїчині.** Справа о. Кипріяна з Немирова і о. Ант. Даврївского з Одрехова, що-до неприяня польских вїзвань о метрикальнїх витягах — програна. Державний трибунал відкидаючи їх відклик, подав в мотивах, що при веденю метрик парохї підлягають орґанам держави і політичних властей.

— **Іспит кваліфікаційний у Львові** для учитель шкїл народних розпочнєсь у Львові дня 18. лютого с. р., а іспит для учителей і учительок шкїл видїлових дня 4. марта с. р. Поданя можна вносити через шкїльні власти до іспитової комісії (будинок жєньської учит. семинарії, ул. Сакраменток ч. 7.) до дня 5. лютого с. р.

— **Зелїзничий рух привернено** на шляхах: Лужани-Стефанівка, Біла чортківська - Залїщики, Глибока-Серет, Глибока-Бергомет і Карапчїв-Бергомет.

— **«Червоний штандар» в школі.** В промисловій школі вечірній в Кракові прийшло оноді до заворушень між учениками-термінаторами, причім при сьпіві «червоного штандару» повибивано в школі вікна. Найчервонїшими учениками заопікувала ся поліція, а прочих вигнала зі школи.

— **Замах на профєсора.** На парискім університетї збула ся оноді кровава драма. Росіянка Вєра Гельовївна по скінченїм викладї стрїлила з револьвера до проф. Дешанєля, батька президента французкої палати посольської. Товаришка Гельовївної, Александрїна Зазулянич, що би перешкодити замахови, станула межи товаришкою а профєсором, але в тїй хвилї залунав вистрїл і куля влучила єї в груди. Зазулянич боре ся зі смертю, а Гельовївна, яка має терпїти на помїчанє ума, заявила в поліції, що стрїляла до Дешанєля за нанесєну єї обиду чєсти.

Наука, штука, література.

— **3 живого і мертвого.** Новелї Евгена Мандичевского. [1) Сирїтскій сон. 2) Мужикче житю. 3) Харитинки. 4) Білий полотно. 5) Тайна поета. 6) Марїйка. 7) Нужда. 8) Вечер]. Стор. 89, м. 8^е. Львів. Накладом власним. З печатнї В. А. Шпїйковского. 1901. — Цїна примірника з поштовою пересилкою вносить 1 кор. Набувати можна в руских книгарнях у Львові.

— **«Гдѣ выходѣ»** Л. Н. Толстого. О положенїи рабочего народа. Є се вступ до економічної розправи, до якої забрав ся тепер Толстой, перервавши писанє драми «Труп», над якою працював в послїдній часї.

— **«Молода Україна»**, 12. ч. за груденї 1900. Зміст: По роцї. — На зелєній Буковині. — Іван Брик: Олександр Яковлєвич Кониский (з портретом). — *Теодїль Мєльн:* Григорій Савич Скворода. — *Володимир Лїдин:* На границі. — Хровїка з нашого житя. — Бібліографія. — Дрібні вїсті.

— **«Учитель»**, ч. 2. з 20. січня 1901. р. Зміст: Про се, як то малі діти ставлять питаня. — Задача родичів і суспїльности супроти умово упослїджених дітей. — Культура у Хінцїв. — З руского товариства педагогїчного. — Справозданє з дїяльности Видїлу філії тов. педагог. в Тернополі. — Всячина.

Телеграми.

Відєнь, 21. січня. Завтрїшна «Wiener Ztg.» оголосить цїсарскій патент, яким скликєв ся раду державну на день 31. січня.

Відєнь, 20. січня. Президент міністрів др. Бергер конферував з послами: Яворским, Тїарим, Стїрком і Сустерчїхом. Grazer Tagblatt доносить, що також і Вольф одержав запрошенє на конференцію, але не покористувавсь сим.

Бєрно, 21. січня. Орґан Шенєпера Deutsches Blatt пропонує, що би всі німецкім сторонництва які обстають при німецкім державнім язичї, злучили ся в «Союз». До сїх груп зачисляє сторонництво: німецко-поступове, людове і радикальнє, отже разом коло 100 послів. В загальних, народних та в деяких загально-державних справах ішли би з «Союзом» також і иньші німецкі групи, так що Німцї могли би мати

більше голосів, як Славяни, навіть після евен-туальної злуки.

Льондон, 20. січня. Князь Валлі, який вибирався до Сандріхам, поїхав до Осборн разом з княгинею і князем Йорку.

Берлин, 20. січня. Цісар Вільгельм з князем Солпагтх виїхали особним поїздом до Льондона.

Берлин, 20. січня. Lokalanzeiger доносить, що з причини тяжкої недуги англійської королевої та виїзду цісаря до Англії заповіджені на 21. і 23. великі привітання на дворі не відбудуться.

Льондон, 21. січня. Liverpoolpost доносить, що взір королевої Вікторії занепає дуже. Покликано в Вісбадену прсф. Пагерстехера. Ціла родина зібрала ся в Осборн коло ложа недужої.

Берлин, 21. січня. Після одержаних тутвчєра рано телеграм, стан здоров'я королевої Вікторії є дуже критичний, а надія удержання королевої при життю щораз слабша.

Осборн, 21. січня. Від вчєра не оголошено нового бюлетеню, але є причиною припускати, що загальний стан королевої є критичний.

Осборн, 21. січня. В неділю о год. 8. вечєром у королевої вступила агонія. Кожної хвили можна очікувати катастрофи.

Мскеа, 21. січня. Довозять сюди, що виїзд паря з Лєвдї відлжево знов, з причини, що в Петербурзі панує інфлюєнца.

Льондон, 21. січня. Бюро Райтера доносить з Капштату, що три швадрони англійської кінниці напали на форпости Боєрів коло Шпрінг недалеко Йоганесберга і взяли їх до неволі,

однак Боєри відтак припустили сильний атак і відперли Англичан.

Преторія, 21. січня. Боєри здобули коло Бальморат цілий залізничний поїзд з транспортом різних матеріялів воєнних.

Дешевим і гарним дарунком

на коляду, новий рік і при інших нагодах, — яко гарна прикраса комнат є **Картини:** Верещагіна, Шевченко в домініні і Сластьона, Шевченкова могила.

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“ з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.

Програма від 16. до 31. січня 1900.

При співучасті військової музики 80 п. п.

1. **Littke Carlsen**, джєвєльємєн-карїкатура.
2. Павло **Conchas**, король армат.
3. **Hasson i Tenpu**, їзда на кружляючій ся кулі.
4. **Risa Nordstrom**, субретка.
5. **Les Lwuan**, павтомїна „о пївночи в млинї“.
6. **Brathers Orelly**, комїчна акробація.
7. **Miss Josephine**, продукція на лїнві.
8. **Franko**, дует.
9. **Трупа Prinzoaly** зі своїми подвійними смертельними скоками. — Початок о 8. год. вечєром.

Що дня велике представленє. В неділю і свята два представлєня. Що пятниці **High Life** представленє. Бїлєти вчаснїше можна замовляти і набути в конторі Пльона, при ул. Кароля Людвїка у Львові.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

Банку
Гіпотечного

2 купує і продає
вєякі
папєри цїнні
і МОНЕТИ

по найдешевшїм кур-
сї деннїм не числячи нїякої
провїзїї.

— РІК ЗАСНОВАННЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечєнь „ДНѢСТЕРЪ“

перше і одїнокє руске Товариство асекураційне, припоручєне Всч. Духовєнству і всїм вірним Впрєосв. Митрол. і Прєосв. Еп. **Ординариєтам** всїх трєх єпархїї, обезпечєє будинки, урядженє домашнє, скот, господарскї знарядї, збїжє в зернї і соломї, сїно в стогах і будинках протїв шкїд огневих.

Стан фондїв гваранційних з днєм 31-го груднєя 1899 вїносьєт:

Фонд резервовий	245.814 кор. 52 сот.	486.145 кор. 92 сот.
Резерва премїї	148.480 „ — „	
„ спеціальна	1.684 „ 80 „	
Фонд основний	72.000 „ — „	
„ ємеритальний	18.166 „ 60 „	

Тарифи „ДнѢстра“ дуже умїркованї, услїва обезпечєнь корїстнї, а шкїди лїквідують ся безпрєволочно. До кїнця 1899 року вїносьєли виплаченї шкїди 1,669.565 кор. 38 сот. Полїси „ДнѢстра“ прїймає Банк красвий і Касї ошадности у Львові, Коломиї, Самборї, Долинї, Снятинї, Городєнцї, Терєбовлї і Залїщиках прї позичках гїпотєчних.

На жїтє можна обезпечитись черєз „ДнѢстеръ“ в Товариствї **взаїмних обезпечєнь в Краковї**, котрє дає найкорїстнїшї услїва, прєдставлєє своїми фондми найбільшу гваранцію і видає полїси і квїти в рускїм язїцї. Зголошенє о удїленє агєнций в окрєстностях, де нема близько агєнтив „ДнѢстра“, прїймає ся. „ДнѢстеръ“ виплатив агєнтам по кєнєць 1899 р. прєвїзїї 216.714 корон.

Львїв, рїнок ч. 10. (дїм „Прєсвїтї“).

К. СОЛИК

перєдше **МРОЗІНЬСКИЙ**

у Львові ул. Собїського ч. 7.

поручєє всїлякі родї **ФУТЕР.**

Футра до подорожї, мужєскї і жїночї нагортки найновїїших фасонїв, Ротонди, Сака, Дольманїки, Катанки, Колїнри, Боа, Зарукавки, Шапочки дамскї, Шапки мужєскї, Шкїри всьєякого роду, поодїнокє і гуртом як також, **Верхи** готовї до мужєских і жїночих футєр.

Матєрїї найновїїшї на верхи в найбільшїм вїборї.

Рївнож прїнимає на лїто футра до переховку.

Цїни умїркованї і низькї.

Хто щє не читав

ФРАНЦА МЄШКА:

Драма на селї

цїна 70 сот.

і того самого автора: НАГУЛА

цїна 30 сот.

оповїданє з жїтєя Словїнцїв в прєкладї І. Кузїва

нехай як найкорїстнїше замовить сї двї квїзючки в Наук. Товар. ім. Шевченка, ул. Чарнєцкого 26, або в Ставропільскїй Книгарнї ул. Руска у Львові.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНѢСТЕРЪ“

стєварїшенє з обмеженою порукою, Львїв, рїнок ч. 10
— (дїм „Прєсвїтї“) —

удїлєє позички за оплатою 5½% і 1% додатку на кошта адмїнїстраційнї, властїтелям грунтїв і господарств до 500 корон за порукою двох вїдповїдних ручїтелїв або за їнтабуляцією, над 500 корон тїлько за їнтабуляцією на першїм мїсцї, до сплатї в ратах на 3 до 10 лїт. Свїящєники, не посїдаючі реалїностей, муєть крїм поруки двох ручїтелїв прєдложити єще полїсу жїтєву; обезпечитись можна черєз „ДнѢстеръ“ в Товариствї взаїмних обезпечєнь в Краковї пїсля всьєяких можливих комбїнаций.

Згаданє Товариство прїймає вкладки до опрєцентованїя вїд членїв і третїх осїб по 4%.

— Удїл члєнскїй вїносьєт 50 кор., вїсєовє 2 кор. —

Члєном бутї і позичку дістати може тїлько члєн обезпечєний в „ДнѢстрѣ“.

Інформация удїлєє Дирєкція лїстовно або агєнти Товариства взаїмних обезпечєнь „ДнѢстеръ“.